

ZARZĄD
WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

DSR-IV.7121.2.2016

Poznań, dnia 22 grudnia 2016 r.

URZĄD GMINY
WŁOSZAKOWICE

Wpłynęło 29. GRU. 2016 dnia

L.dz. 3580 zał. 5

Rada Gminy Włoszakowice
ul. Kurpińskiego 29
64-140 Włoszakowice

Zgodnie z art. 16 ust. 3, ust. 4 i ust. 4a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zm.) oraz art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.) Zarząd Województwa Wielkopolskiego przesyła w załączeniu kopię projektu uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie Przemęckiego Parku Krajobrazowego, z prośbą o uzgodnienie.

W myśl powołanych przepisów projekt przedmiotowej uchwały wymaga uzgodnienia m. in. z właściwą miejscowo radą gminy. Brak przedstawienia stanowiska w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały, uważany jest za uzgodnienie projektu.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 4b ustawy o ochronie przyrody, rada gminy może odmówić uzgodnienia projektu uchwały, wyłącznie w przypadku, gdy przyjęcie tej uchwały prowadziłoby do ograniczenia możliwości rozwojowych gminy wynikających z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w stopniu nieproporcjonalnym do wartości jakie park krajobrazowy ma chronić.

[Podpis]

[Podpis]
OZNAKOWANIE
ZARZĄDU

Załącznik:

Kopia projektu uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie Przemęckiego Parku Krajobrazowego

UCHWAŁA

Nr...../...../.....

SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

z dnia roku

w sprawie Przemęckiego Parku Krajobrazowego w województwie wielkopolskim

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, poz. 1688 i z 2016 r. poz. 422) Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Przemęcki Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar o powierzchni 17934,79 ha, na terenie gmin: Przemęt (8862,30 ha), Śmigiel (46,08 ha), Świąciechowa (222,55 ha), Wijewo (2152,17 ha), Włoszakowice (6651,69 ha).

§ 2. Przebieg granicy Parku określa mapa stanowiąca załącznik nr 1 do uchwały oraz wykaz współrzędnych punktów załamania granicy Parku, stanowiący załącznik nr 2 do uchwały.

§ 3. Do szczególnych celów ochrony na terenie Parku należy:

- 1) ochrona i zachowanie jednego z najciekawszych fragmentów krajobrazu polodowcowego w Wielkopolsce;
- 2) zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków, roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk;
- 3) zachowanie torfowisk i innych środowisk wilgotnych oraz bagiennych;
- 4) zachowanie naturalnych ekosystemów wodnych;
- 5) zachowanie cennych ekosystemów leśnych;
- 6) utrzymanie walorów kulturowych.

§ 4. 1. Na terenie Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.);
- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświszkowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
 - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
 - 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne- z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
 - 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
 - 9) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
 - 10) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.
2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą:
 - 1) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
 - 2) działań związanych z wydobywaniem kopalin na obszarach Parku oznaczonych jako „obszar nr 1” - „obszar nr 30”. Przebieg granic wyznaczonych „obszarów” w Parku określa mapa stanowiąca załącznik nr 3 do uchwały oraz wykaz współrzędnych punktów załamania granic wyznaczonych „obszarów” w Parku, stanowiący załącznik nr 4 do uchwały.
 3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy ponadto ustaleń studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.
 4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 dotyczy naturalnych zbiorników wodnych oraz lasów w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 ze zm.).
 5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 nie dotyczy:
 - 1) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza:
 - a) 35 cm – w przypadku topoli, wierzb, kasztanowca zwyczajnego, klonu jesionolistnego, klonu srebrzystego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego,
 - b) 25 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew.
 - 2) samosiewów drzew i krzewów w wieku do 20 lat, nie stanowiących siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713) na gruntach rolnych,
 - 3) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
 - 4) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej.
 6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 nie dotyczy:
 - 1) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
 - 2) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej.

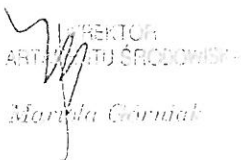
7. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 9 nie dotyczy części Parku obejmującej drogi publiczne.
8. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 10 nie dotyczy: Jeziora Białego, Jeziora Błotnickiego, Jeziora Breńskiego, Jeziora Dominickiego, Jeziora Wieleńskiego, Jeziora Trzytoniowego, Jeziora Radomierskiego, Jeziora Górskiego, Jeziora Osłonińskiego, Jeziora Olejnickiego i Jeziora Przemęckiego, w odniesieniu do jednostek pływających innych niż skutery wodne w okresie od 15 lipca do 31 grudnia.

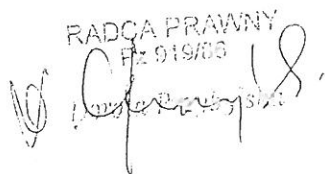
§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Wielkopolskiego.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Nr 115a/91 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 25 listopada 1991 r. w sprawie powołania Przemęckiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Województwa Leszczyńskiego z 1996 r. Nr 22, poz. 89) – w części dotyczącej województwa wielkopolskiego.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

CZŁONEK ZARZĄDU
Marzena Wodzińska

DIREKTOR
ARTYSTY ŚRODOWISKA
Mariola Górniak

RADCA PRAWNY
H: 919/06
Marzena Wodzińska

Uzasadnienie
do uchwały Nr...../...../.....Sejmiku Województwa Wielkopolskiego
z dnia..... roku

Przemęcki Park Krajobrazowy został utworzony rozporządzeniem Nr 115a/91 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 25 listopada 1991 r. w sprawie powołania Przemęckiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Leszczyńskiego z 1991 r. Nr 12, poz. 108). Powyższy akt został zmieniony rozporządzeniem Nr 3/96 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 10 kwietnia 1996 r. zmieniającym rozporządzenie Wojewody Leszczyńskiego z dnia 25 listopada 1991 r. Nr 115a w sprawie powołania Przemęckiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Leszczyńskiego z 1996 r. Nr 12, poz. 45). Jednolity tekst rozporządzenia został ogłoszony Obwieszczeniem Dyrektora Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego w Lesznie z dnia 13 maja 1996 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Wojewody Leszczyńskiego w sprawie powołania Przemęckiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Leszczyńskiego z 1996 r. Nr 22, poz. 89).

Fakt obowiązywania tego rozporządzenia został potwierdzony obwieszczeniem Wojewody Wielkopolskiego z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie wykazu aktów prawa miejscowego obowiązujących na terenie województwa wielkopolskiego (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 1999 r. Nr 14, poz. 246). Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. Nr 3, poz. 21) parki krajobrazowe utworzone na podstawie dotychczasowych przepisów stały się parkami krajobrazowymi w rozumieniu powyższej ustawy.

Według art. 153 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zm.) istnieje kontynuacja form ochrony przyrody, w tym parków krajobrazowych utworzonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

Ze względu na wejście w życie ustawy o ochronie przyrody, Wojewoda Wielkopolski wydał rozporządzenie Nr 168/06 z dnia 31 lipca 2006 r. w sprawie Przemęckiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego Nr 132 poz. 3218), na mocy którego dostosowano zakazy obowiązujące na terenie Parku do katalogu zawartego w art. 17 ustawy o ochronie przyrody. W ww. rozporządzeniu został zawarty zapis: „Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem nr 115a/91 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 25 listopada 1991 r. (Dz. Urz. Woj. Leszczyńskiego z 1996 r. Nr 22, poz. 89), które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92, poz. 880, ze zm.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia z tym, że na podstawie art. 153 ww. ustawy utworzony park krajobrazowy stał się parkiem krajobrazowym w rozumieniu tej ustawy”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 10 czerwca 2009 roku (syg. akt. IV SA/Po 324/09) stwierdził nieważność rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 lipca 2006 r. Stanowisko WSA w Poznaniu podtrzymał Naczelny Sąd Administracyjny, wyrokiem z dnia 11 grudnia 2009 r. (sygn. akt. II OSK 1522/09) oddalił skargę kasacyjną. Aktualnie w obrocie prawnym obowiązuje rozporządzenie Nr 115a/91 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 25 listopada 1991 r. w sprawie powołania Przemęckiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Województwa Leszczyńskiego z 1991 r. Nr 12, poz. 108) zmienione rozporządzeniem Nr 3/96 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 10 kwietnia 1996 r. (Dz. Urz. Woj. Leszczyńskiego z 1996 r. Nr 12, poz. 45).

Procedurę tworzenia parków krajobrazowych określa art. 16 ustawy o ochronie przyrody. W aktualnym stanie prawnym, zgodnie z art. 16 ust. 3 ww. ustawy, park krajobrazowy tworzy, likwiduje, powiększa lub zmniejsza sejmik województwa w drodze uchwały, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granic i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony przyrody oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części.

W zaistniałej sytuacji Sejmik Województwa Wielkopolskiego, jako organ mający w swej kompetencji zadania odnoszące się do parków krajobrazowych, działający za pomocą Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego (ZPKWW), podjął działania w celu uporządkowania regulacji dotyczących Przemęckiego Parku Krajobrazowego.

Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Wielkopolskiego na podstawie posiadanej dokumentacji (m.in.: dokumentacji wykonanej na potrzeby planu ochrony Przemęckiego Parku Krajobrazowego, dokumentacji wykonanej na potrzeby planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Sławskie oraz wyników inwentaryzacji prowadzonych przez pracowników ZPKWW) przygotował projekt uchwały Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie Przemęckiego Parku Krajobrazowego.

Stosownie do art. 16 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, projekt niniejszej uchwały przekazano właściwym radom gmin tj. Radzie Gminy Przemęt, Radzie Gminy Świąciechowa, Radzie Miejskiej Śmigła, Radzie Gminy Wijewo, Radzie Gminy Włoszakowice oraz Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Poznaniu w celu jego uzgodnienia.

Niniejszą uchwałą dokonuje się zmiany przebiegu granicy Parku. Z jego obszaru wyłączono obszary zabudowane i rolnicze miejscowości: Bucz i Nowa Wieś (w gminie Przemęt), Włoszakowice i Jezierzycie Kościelne (w gminie Włoszakowice) oraz Gołanice (w gminie Świąciechowa). W wyniku przeprowadzonych inwentaryzacji na wyłączonych terenach nie odnotowano rzadkich i zagrożonych gatunków oraz siedlisk przyrodniczych. Wyłączone fragmenty cechują się niskimi walorami krajobrazowymi ze względu na wysoki udział zróżnicowanej zabudowy i infrastruktury technicznej, a także cechują się silnym przekształceniem przez działalność człowieka. Tereny te nie posiadają także istotnego znaczenia jako korytarz ekologiczny. Wyłączenie ww. gruntów z obszaru Parku nie będzie miało wpływu na jego cele ochrony oraz nie wpłynie negatywnie na integralność obszaru Parku. Ze względu na poprowadzenie granicy Parku po granicach działek ewidencyjnych, w jego obszar włączono drzewostany sosnowe i mieszane położone w rejonie miejscowości Kaszczor (w gminie Przemęt).

Powierzchnia Parku ustalona została przy użyciu Systemów Informacji Geograficznej.

W celu ochrony walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych obszaru Przemęckiego Parku Krajobrazowego wybrano część zakazów z listy zawartej w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zm.). Wybór tych zakazów został dokonany w oparciu o analizę potencjalnych zagrożeń dla celów ochrony znajdujących się na terenie omawianego parku krajobrazowego zawartych w § 3 uchwały. Przygotowując projekt niniejszej uchwały ustalono, iż nie zachodzi konieczność ustanawiania na obszarze Parku niektórych zakazów spośród wymienionych w art. 17 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Przyjęto, że wszystkie wymienione w niniejszej uchwale zakazy, nie będą dotyczyły ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały. Ponadto powyższe zakazy nie będą dotyczyły działań związanych z wydobywaniem kopalin na obszarach Parku oznaczonych jako „obszar nr 1” - „obszar nr 30”. W obrębie ww. terenów w wyniku przeprowadzonych inwentaryzacji nie odnotowano zagrożonych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz siedlisk przyrodniczych. W obszarze nr: 1, 25 i 29 odnotowano gniazdowanie lerki *Lullula arborea*, a w obszarach nr: 1, 2, 24 i 30 odnotowano gniazdowanie ortolana *Emberiza hortulana*. Oba gatunki znajdują się w załączniku I Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L t. 20, str. 7; z 2013 r. t. 158, str. 193), tzw. *Ptasiej*. Uznano, że przedmiotowe odstępstwa od zakazów nie będą miały negatywnego wpływu na oba gatunki. Lerka zasiedla m.in. nieużytki i tereny powyrobowiskowe, więc eksploatacja nie będzie przyczyniać się do niszczenia siedlisk lęgowych gatunku. Ortolan zasiedla zadrzewienia w krajobrazie otwartym i skraje lasów liściastych.

W omawianym przypadku odnotowano gatunek na skrajach wyznaczonych stref, w alejach drzew i skrajach lasów. Ponadto na wyłączonych z zakazu terenach odnotowano tylko pojedyncze pary tych gatunków.

Oba gatunki ptaków są szeroko rozpowszechnione na terenie Parku oraz w Wielkopolsce. W związku z powyższym stwierdzono, że odstępstwo od zakazów w wytyczonych strefach nie wpłynie na stan populacji obu gatunków w obszarze Parku i regionu. Pozostałe gatunki ptaków odnotowane w omawianych obszarach należą do licznych i szeroko rozpowszechnionych gatunków ptaków w Parku (tak wynika m.in.: z dokumentacji wykonanej na potrzeby planu ochrony Przemęckiego Parku Krajobrazowego, dokumentacji wykonanej na potrzeby planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pojezierze Sławskie oraz wyników inwentaryzacji prowadzonych przez pracowników ZPKWW). Ponadto znaczna część obszaru nr 1 objęta jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, który przeznacza grunt pod wydobycie kruszywa.

W związku z powyższym wprowadzenie odstępstwa od zakazów na gruntach objętych ww. obszarami nie będzie miało negatywnego wpływu na cel ochrony Parku jakim jest zachowanie populacji rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk. Wprowadzone odstępstwo od zakazów nie będzie miało także wpływu na cele ochrony Parku, o których mowa w §3 pkt 3, 4 i 5 uchwały, ze względu na odsunięcie granic obszarów od torfowisk, innych środowisk wilgotnych, bagiennych, naturalnych ekosystemów wodnych oraz cennych ekosystemów leśnych. Ponadto granice obszarów nr 11 i nr 12 odsunięto od granicy rezerwatu przyrody „Jezioro Trzebidzkie”.

Z granic obszarów wyłączono największe i najbardziej zwarte kompleksy zadrzewień śródpolnych o dużych walorach przyrodniczych i krajobrazowych w celu ich ochrony. Ponadto wprowadzenie odstępstwa od zakazów nie będzie miało negatywnego wpływu na ochronę i zachowanie jednego z najciekawszych fragmentów krajobrazu polodowcowego w Wielkopolsce, gdyż wyznaczone strefy mają niewielki zasięg i w związku z tym odstępstwo od zakazów na gruntach objętych ww. obszarami nie będą miały wpływu na zmianę charakterystyki krajobrazu Parku. W związku z lokalizacją obszarów poza terenami wyróżniającymi się wysokimi walorami kulturowymi nie przewiduje się negatywnego wpływu wprowadzenia odstępstwa od zakazów na cel ochrony Parku, o którym mowa w §3 pkt 6 uchwały.

Ponadto zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 niniejszej uchwały, nie będzie dotyczył ustaleń studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Wprowadzenie ww. odstępstwa nie będzie miało negatywnego wpływu na funkcje oraz integralność Parku, ponieważ obecne studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin nie przewidują realizacji inwestycji, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1 niniejszej uchwały w miejscach cennych przyrodniczo i krajobrazowo w granicach Parku. Ponadto dokumenty planistyczne gmin zostały uzgodnione z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu w zakresie mogącym mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

Zakaz umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej, będzie dotyczyć naturalnych zbiorników wodnych oraz lasów w rozumieniu ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 ze zm.). W przypadku pozostałych obszarów Parku regulacje zawarte w powszechnie obowiązujących przepisach prawa gwarantują zwierzętom ochronę w stopniu wystarczającym dla realizacji szczególnych celów ochrony określonych dla przedmiotowego Parku. Do najważniejszych aktów normatywnych w tym zakresie należy zaliczyć: ustawę o ochronie przyrody, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856 ze zm.), czy też ustawę z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2015 r. poz. 2168 ze zm.), a także akty wykonawcze wydane w oparciu o ww. ustawy.

Ustalono, że zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynika z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych nie będzie dotyczył:

- drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza:

- a) 35 cm – w przypadku topoli, wierzb, kasztanowca zwyczajnego, klonu jesionolistnego, klonu srebrzystego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego,
- b) 25 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew.

Powyższe odstępstwa nie spowodują zagrożenia dla walorów przyrodniczych i krajobrazowych Parku, a jednocześnie w wymienionych przypadkach nie jest wymagane uzyskanie zezwolenia na usunięcie drzew, zgodnie z art. 83f ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 ze zm.). Ponadto zakaz ten nie będzie dotyczył:

- Samosiewów drzew i krzewów w wieku do 20 lat, nie stanowiących siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713) na gruntach rolnych. Wprowadzenie ww. odstępstwa od zakazu umożliwi realizację działalności rolniczej na gruntach rolnych. Zadrzewienia w wieku do 20 lat nie posiadają istotnych z punktu widzenia Parku, walorów przyrodniczych i krajobrazowych, m.in. ze względu na duży udział lasów w jego granicach.
- Obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Wprowadzenie powyższego wyłączenia od zakazu nie spowoduje zagrożenia dla celów ochrony przedmiotowego Parku. Odstępstwo umożliwi uzupełnianie zabudowy na terenach istniejących miejscowości zgodnie z aktualnie obowiązującymi studiami uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, jednocześnie nie będzie miało wpływu na integralność obszaru Parku.
- W przypadku rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej. Powyższe odstępstwo umożliwi podejmowanie prac w ramach istniejącej zabudowy bez negatywnego wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe Parku.

Przyjęto, iż zakaz budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od: linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych oraz zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne – z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej, nie będzie obowiązywał w odniesieniu do:

- Obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały. Wprowadzenie powyższego wyłączenia od zakazu nie spowoduje zagrożenia dla celów ochrony przedmiotowego Parku. Odstępstwo umożliwi uzupełnianie zabudowy na terenach istniejących miejscowości zgodnie z aktualnie obowiązującymi studiami uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin.
- Rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej. Odstępstwo umożliwi podejmowanie prac w ramach istniejącej zabudowy bez negatywnego wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe Parku.

Przyjęto, iż zakaz organizowania rajdów motorowych i samochodowych nie będzie obowiązywał na drogach publicznych, gdzie normalnie odbywa się ruch pojazdów. Wprowadzenie takiego odstępstwa od zakazu nie będzie miało negatywnego wpływu na cele ochrony Parku.

W uchwale przyjęto, iż zakaz używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych nie będzie obowiązywał w odniesieniu do jednostek pływających innych niż skutery wodne w okresie od 15 lipca do 31 grudnia, poruszających się na wodach: Jeziora Białego, Jeziora Błotnickiego, Jeziora Breńskiego, Jeziora Dominickiego, Jeziora Wielenńskiego, Jeziora Trzytoniowego, Jeziora Radomierskiego, Jeziora Górskiego, Jeziora Osłonińskiego, Jeziora Olejnickiego i Jeziora Przemęckiego. Wprowadzenie takiego odstępstwa nie będzie miało negatywnego oddziaływania na ekosystemy wymienionych jezior. Na akwenach tych odnotowano gniazdowanie ptaków wodnych (np. perkoz dwuczuby, bąk, błotniak stawowy, gęgawa, wąsatka), jednak wprowadzenie odstępstwa w przyjętych ramach czasowych nie będzie stanowić dla nich zagrożenia. Po 15 lipca gatunki te są już po okresie lęgowym i w tym czasie są mniej podatne na płoszenie. Nie zachodzi niebezpieczeństwo niszczenia gniazd i piskląt. Odstępstwo nie dotyczy skuterów wodnych, które ze względu na rozwijanie dużych prędkości mogą stanowić zagrożenie dla ptaków wodnych oraz osób wypoczywających nad wodą.

Nie wprowadzono zakazu lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 200 m od krawędzi brzegów klifowych oraz w pasie technicznym brzegu morskiego, ponieważ takie obszary i formy nie występują na terenie Parku.

Nie ustanowiono zakazu wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych. Sposób przechowywania i stosowania gnojowicy został określony w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 625 ze zm.). Zatem przestrzeganie przepisów powyższej ustawy w zakresie postępowania z gnojowicą powoduje, że stosowanie tego nawozu nie powinno stanowić zagrożenia dla środowiska przyrodniczego Parku w stopniu większym, niż stosowanie innych nawozów organicznych.

Nie ustanowiono także zakazu prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową, ponieważ przepisy ustawy o nawozach i nawożeniu precyzują sposób przechowywania gnojowicy i nawożenia nią pól. Przestrzeganie tych zasad powoduje, że wpływ chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową na środowisko jest podobny jak metody ściółkowej, która nie jest ograniczona zakazami. W związku z tym przestrzeganie ww. przepisów przez prowadzących chów i hodowlę zwierząt metodą bezściółkową powoduje, że taka działalność nie powinna mieć negatywnego wpływu na cele ochrony Parku.

Wpływ dużych ferm (bez względu na stosowaną metodę chowu lub hodowli), które mogą stanowić relatywnie większy problem dla środowiska, został rozwiązany poprzez wprowadzenie zakazu realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 ze zm.).

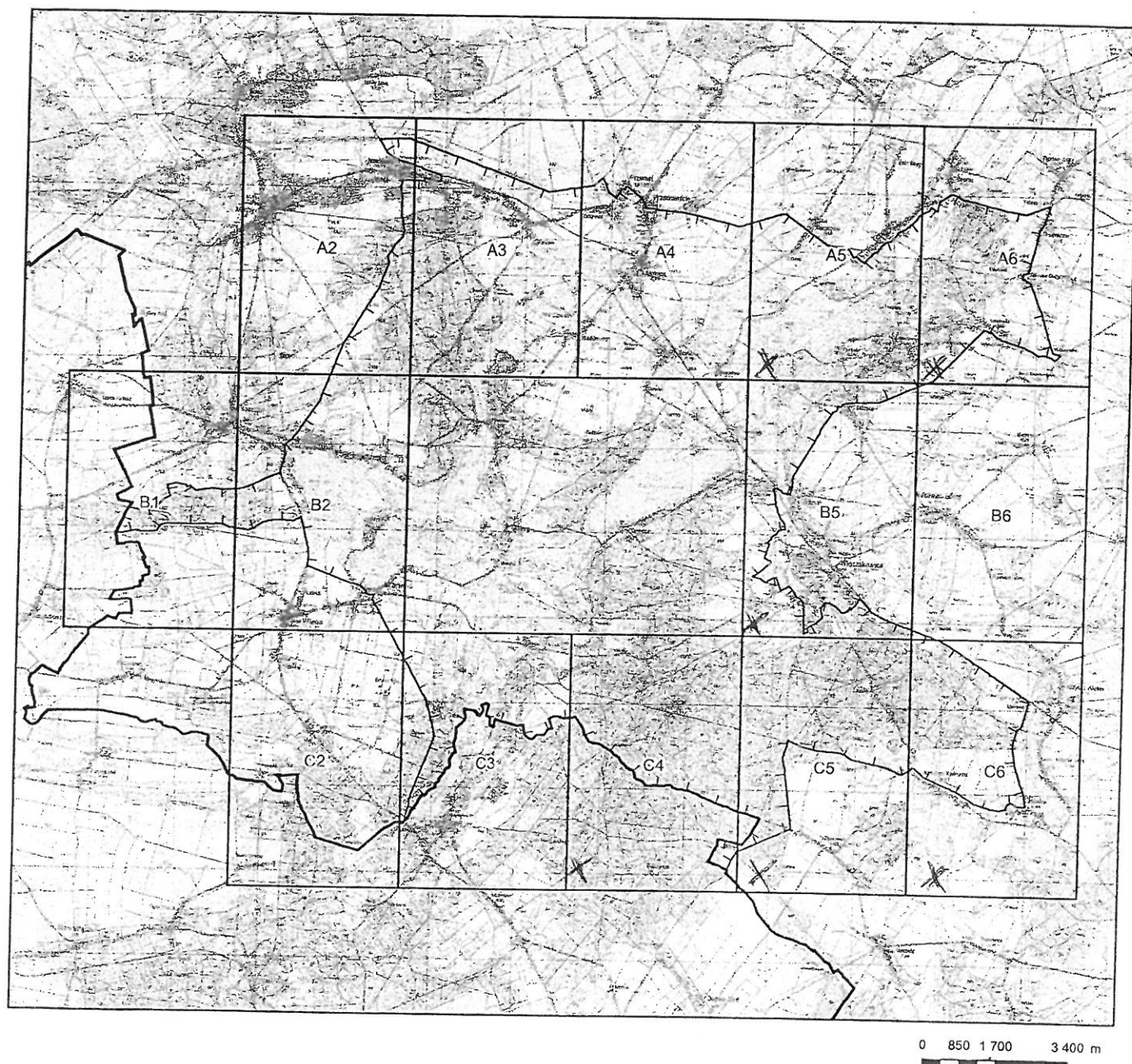
Nie wprowadzono zakazu utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych, w celu uniknięcia istotnych komplikacji przy realizacji różnorodnych inwestycji. Zgodnie z treścią art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. c) ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469 ze zm.) ścieki to m.in. wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni, w szczególności z miast, portów, lotnisk, terenów przemysłowych, handlowych, usługowych i składowych, baz transportowych oraz dróg i parkingów. Na terenie Parku znajdują się również rowy, których utrzymanie jest konieczne dla prawidłowego funkcjonowania dróg publicznych.

Na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 ze zm.), z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, traci moc rozporządzenie Nr 115a/91 Wojewody Leszczyńskiego z dnia 25 listopada 1991 r. w sprawie powołania Przemęckiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Województwa Leszczyńskiego z 1996 r. Nr 22, poz. 89), w części dotyczącej województwa wielkopolskiego.

Wobec powyższego realizując kompetencje wynikające z art. 16 ust. 3 i ust. 4 ustawy o ochronie przyrody po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin oraz z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu, podjęcie przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego niniejszej uchwały jest uzasadnione.

CZŁONEK ZARZĄDU

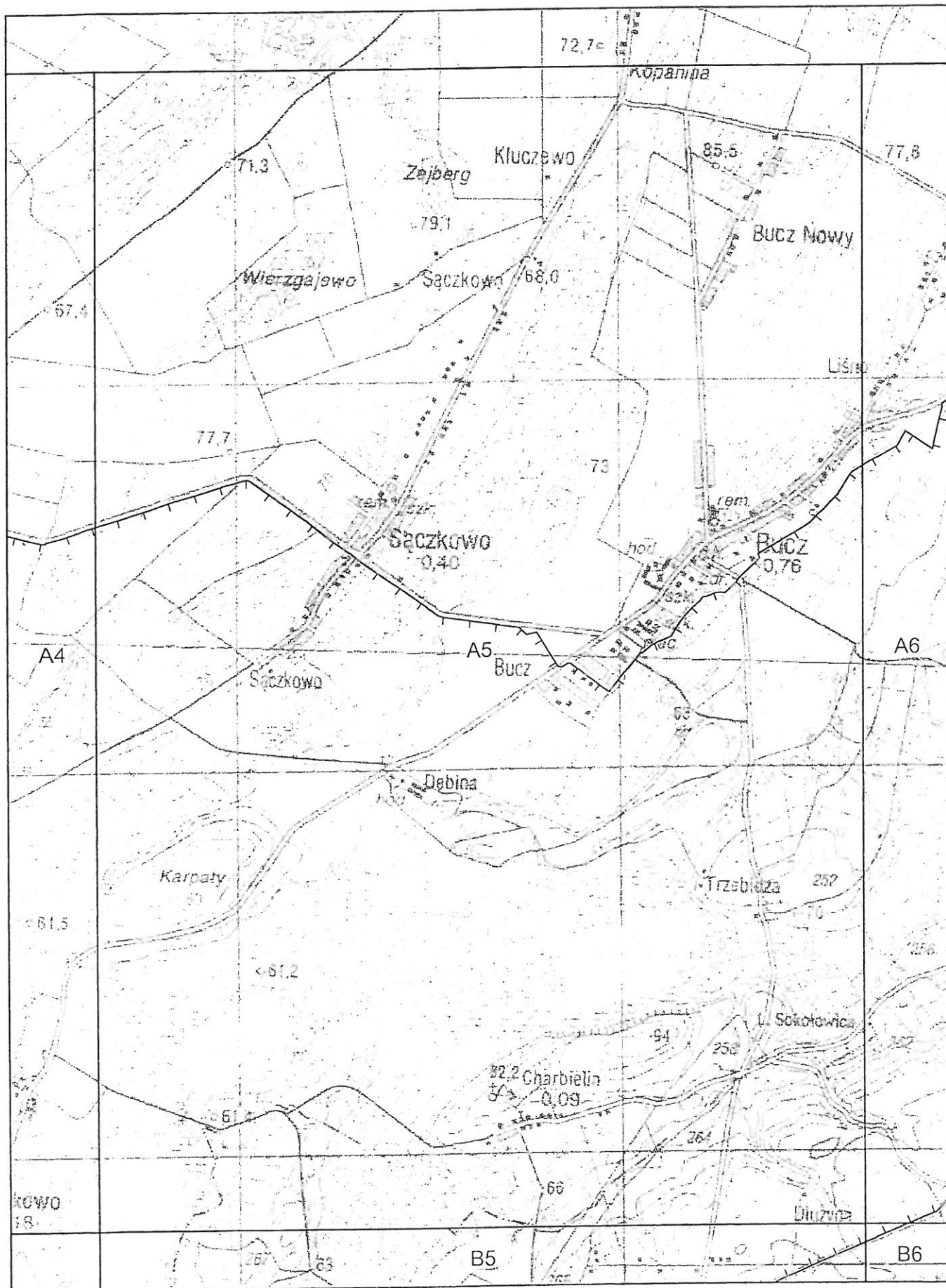
Marzena Wodzińska

Przebieg granicy
Przemyskiego Parku Krajobrazowego
(indeks arkuszy)

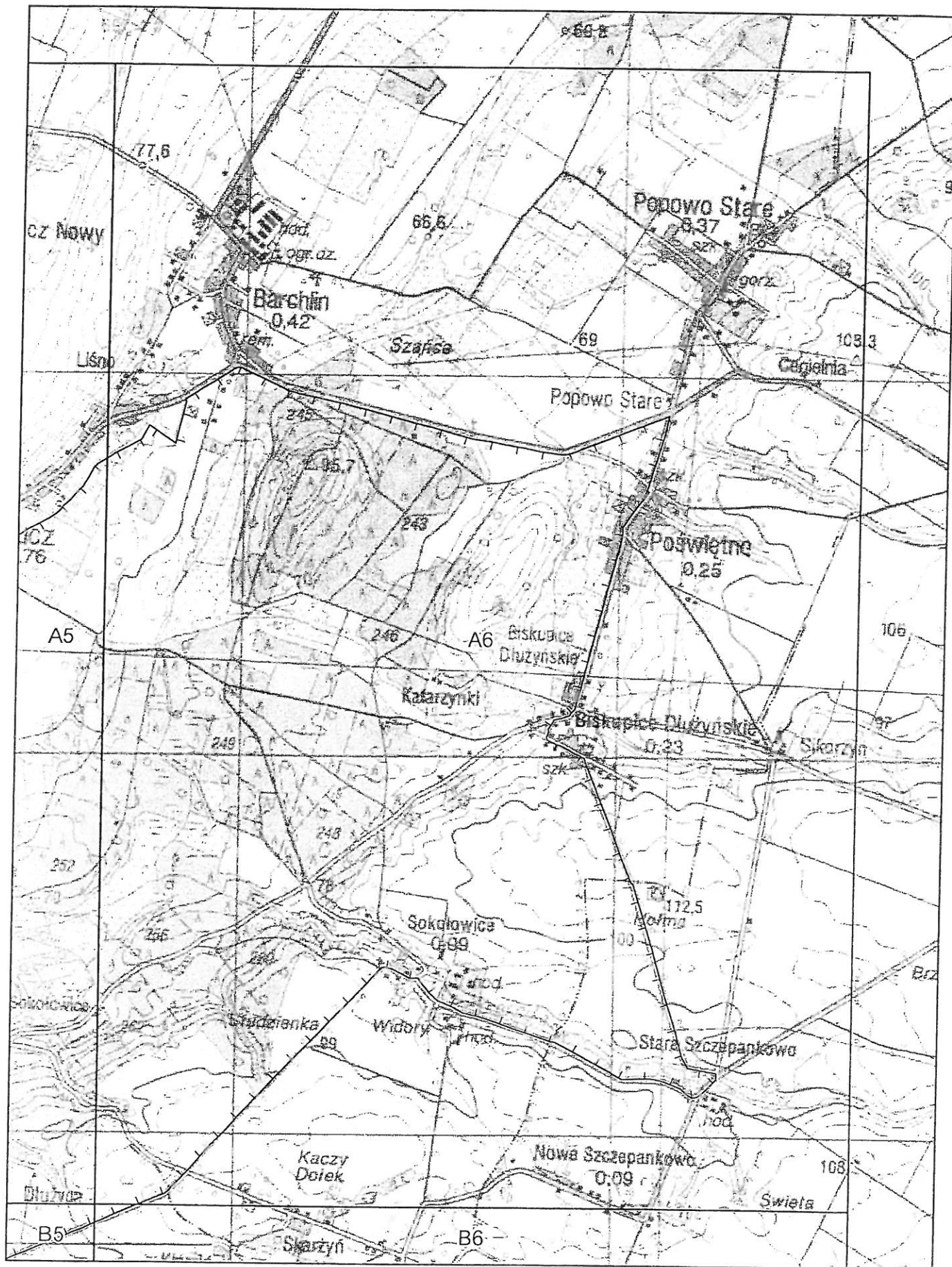
- granica województw
- granica Parku Krajobrazowego

Układ współrzędnych: PL 1992
Odwzorowanie: Gaussa-Krügera
Południk środkowy strefy: 19° E

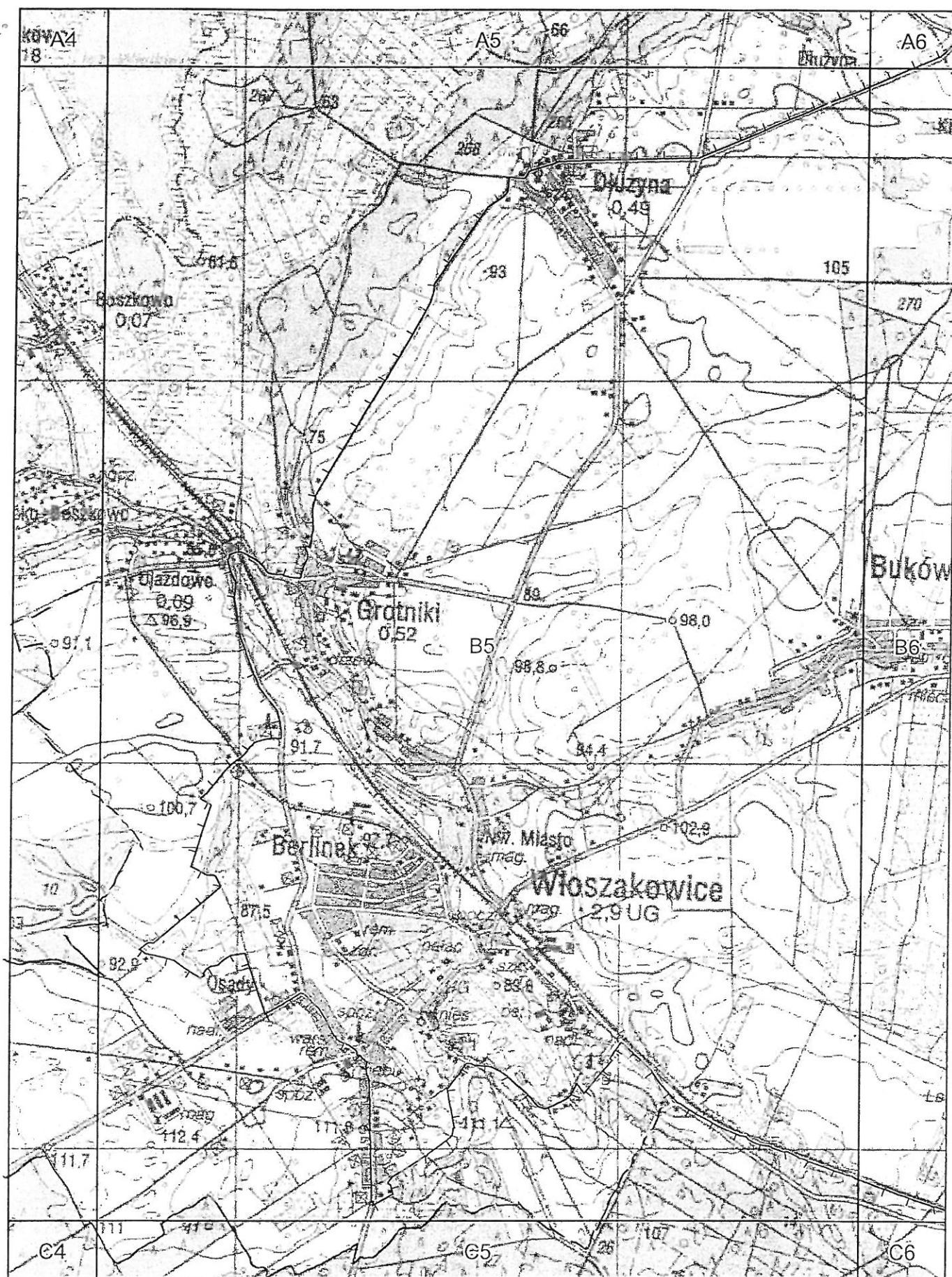
— granica Parku Krajobrazowego

0 495 990 m

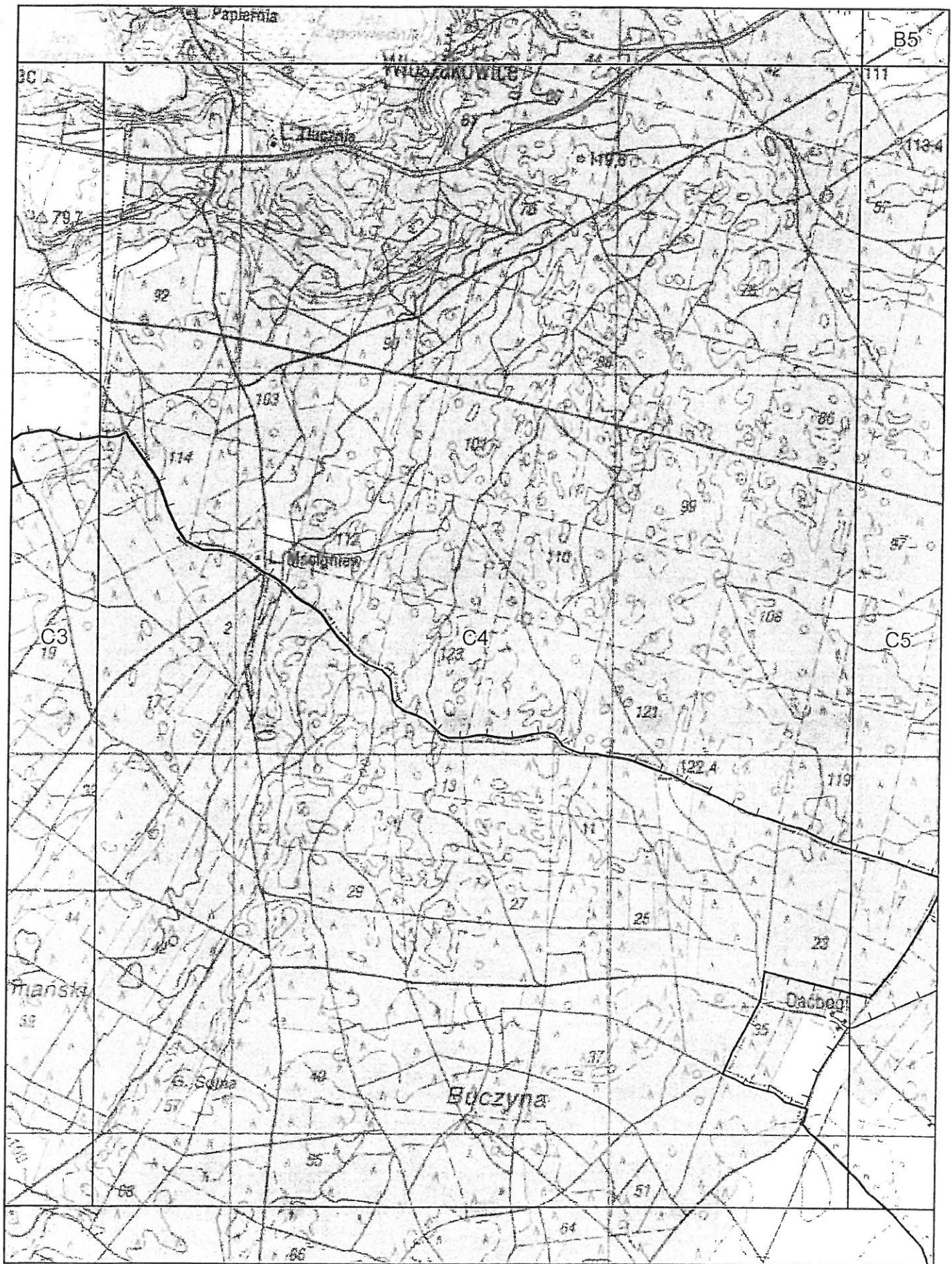
— granica Parku Krajobrazowego

0 495 990 m

— granica Parku Krajobrazowego

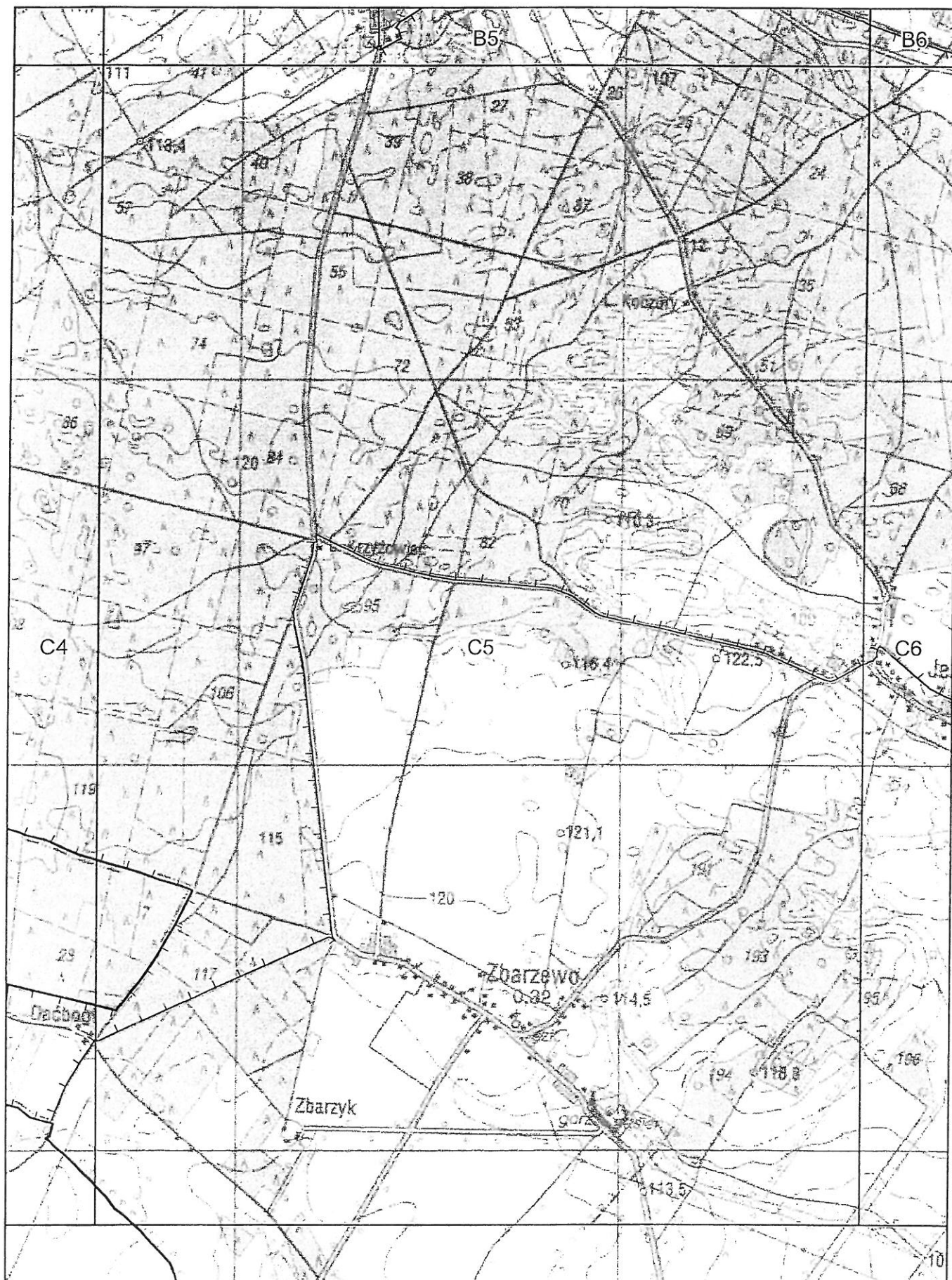
0 495 990 m

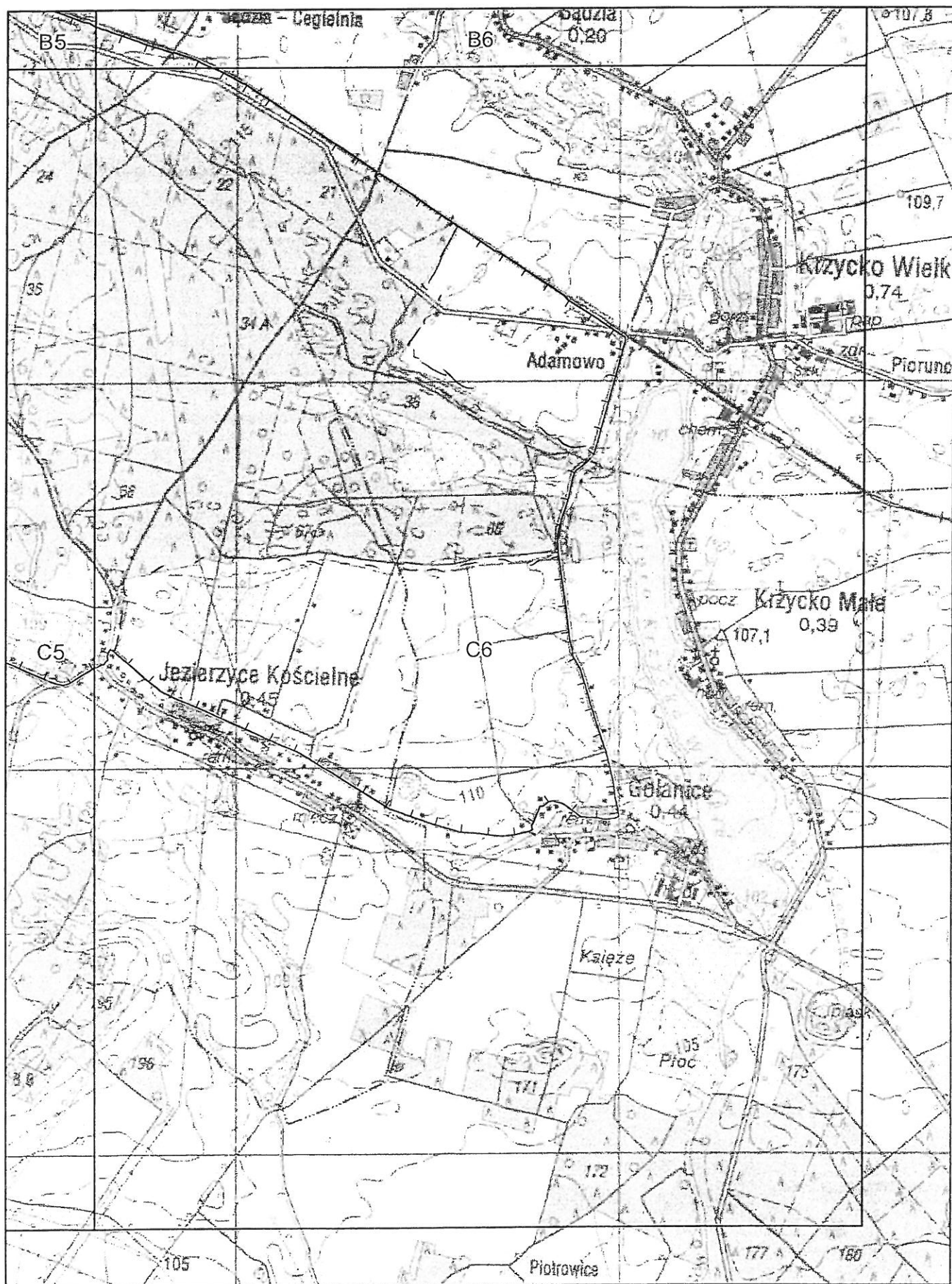
— granica województw
 — granica Parku Krajobrazowego

0 495 990 m

X

— granica Parku Krajobrazowego

0 495 990 m

X